

ת"פ 21659/01/21 - מדינת ישראל נגד א' ע'

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 21659-01-21 מדינת ישראל נ' ע'(עציר)
לפני כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם א' ע' (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הודה, לאחר שמיעת עדות המתלוננת, אשתו הגב' ה' ע', בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, והורשע בעבירות אימים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיפים 192 ו-382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בני הזוג התגוררו בדירה בכפר קאסם (להלן: "הבית") ביום 27.12.2020 בסמוך לחצות, עת הייתה המתלוננת מאושפזת, עזבה את בית החולים והגיעה אל הבית לאחר שחשדה כי הנאשם בוגד בה. אז החל ויכוח מילולי בין השניים, במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה בעת שחסמה את יציאתו מהבית, וסובב את ידה השמאלית ובעט בה. המתלוננת ברחה לחדר השינה והתקשר למוקד 100, תוך שהלינה על האלימות נגדה. מששמע זאת הנאשם, דחף אותה וניסה לצאת מהבית, אך היא ניסתה למנוע זאת ממנו.
3. ביום 8.1.2021 הגיע הנאשם אל הבית, ושתה לשוכרה יחד עם המתלוננת. במהלך ויכוח שהתגלע ביניהם, תפס הנאשם בשיערו ראשה של המתלוננת, ובאזור החזה שלה בחוזקה ושרט אותה בחזה. המתלוננת נפלה ארצה, אז דרך הנאשם על רגליה, צעק כי הוא יישא אישה אחרת וכי הוא יפגע בה. הנאשם הלך אל הסלון אז ביקשה המתלוננת מחברתה שתזעיק משטרה, לאור חששה הממשי לחייה. לאחר זמן מה רצה הנאשם לעזוב את הבית, והמתלוננת דרשה כי ישאיר את המפתחות ברשותה, כדי שלא ישוב. בתגובה דחף אותה הנאשם ועזב את הדירה ורק לאחר שיצאה המתלוננת בעקבותיו מסר לה את המפתחות. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שריטות בחזה, רגישות בידה והיא נזקקה לגבס.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד רוני אלסטר, הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ובהם שמירה על שלמות

גופה, ביטחונה ונפשה של המתלוננת. אשר למתחם העונש הראוי טענה המאשימה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, הפנתה לפסיקה ועתרה למתחם עונש בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, טענה ב"כ המאשימה כי אף שהנאשם הודה במיוחס לו והוא נעדר עבר פלילי, יש לתת את הדעת לכך שהמתלוננת נאלצה להעיד וכי בנסיבות העבירות קיימת מידה של ניצול חולשתה של המתלוננת. לפיכך עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בשליש התחתון של המתחם לצד ענישה מרתיעה.

5. ב"כ הנאשם, עוה"ד אנואר פריג', טען כי הנאשם הודה ונטל אחריות כנה על מעשיו לאחר ניהול הוכחות חלקי ומוצדק שבא לביטוי בתיקון המשמעותי של כתב האישום. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו של הנאשם, שהוא נעדר עבר פלילי מכל סוג, עובד למחייתו כנהג מונית ועצור עד לתום ההליכים לראשונה בחייו. נטען כי יחסי הנאשם והמתלוננת היו בעיתיים בשל קנאתה של המתלוננת והכפייטיות בהתנהגותה כלפי הנאשם, כפי שמתבטא במקרה הראשון אז ברחה מבית החולים בחיפה באישון לילה, והגיעה אל הבית בשל חשדה כי הנאשם בוגד בה. נטען כי התנהגותו האלימה של הנאשם נבעה בשל רצונו לצאת מהבית, בשני המקרים בהם התעורר יכוח עם המתלוננת, וזאת כדי למנוע הסלמה במצב, בעוד שהמתלוננת מנעה ממנו לצאת מהבית.

6. אשר ליחסים בין הנאשם למתלוננת נטען כי מדובר ביחסים לא בריאים, המתלוננת מתמודדת עם סיפור חיים קשה, לרבות גמילה מסמים קשים, והנאשם סייע לה לאורך השנים בהתמודדותה עם מצוקותיה. עוד נטען כי הנאשם הפנים היטב את הלקח מההליך הפלילי והמעצר, וכי הוא החל בהליך גירושין מהמתלוננת.

7. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ענפה, אף במקרים חמורים יותר, וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות, ולעניין העונש עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, בשים לב כי הוא עצור תקופה ארוכה מיום 8.1.2021.

8. בדברו האחרון סיפר הנאשם באריכות ובגילוי לב על הקשר עם המתלוננת, שנים עוד קודם לנישואיהם, אז סייע למתלוננת בקשייה הרבים, ולרבות בטיפולים רפואיים שנדרשה להם. אשר ליחסיהם סיפר הנאשם כי המתלוננת נהגה כלפיו בכפייטיות, ובעת שהתעוררו ויכוחים ביניהם הוא ניסה לצאת מהבית, אך היא מנעה ממנו ולכן התדרדרו המקרים לאלימות. הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו, סיפר כי הוא מעוניין להתגרש מהמתלוננת בצורה טובה, וכי הוא דואג לה כי סבלה רבות בחייה ולא מגיע לה לסבול, אך עדיף שדרכיהם ייפרדו.

דין והכרעה

9. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בהן הורשע נאשם בנסיבותיהן, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע נאשם, בנסיבותיהן, תוך התחשבות בענישה נהגת, ולגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם בין היתר בהתחשב בנסיבותיו האישיות.

עמוד 2

10. הצדדים עתרו לקביעת מתחם אחד, אף שהנאשם הודה בביצוע מעשים בגין שני אירועים שונים. לצד זאת, בשים לב שהאירועים התרחשו בתקופה קצרה וביניהם זיקה הדוקה, אף אני סבורה כי ענייננו ב"אירוע אחד" אשר לקביעת מתחם העונש ההולם (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכות המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, כמו גם לביטחונה האישי בדלת אמות ביתה מידי בן זוגה.

12. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה, המחייבת ענישה מחמירה המעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה שמטרתה למגר תופעה פסולה ומכוערת זו.

יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

13. ובענייננו, בחינת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם, מוביל למסקנה כי מידת הפגיעה שפגע בערכים המוגנים ממשית, שכן האלימות שהפגין כלפי המתלוננת חמורה למדי. בשני האירועים בהם הודה הנאשם, עקב ויכוח עם המתלוננת, התלהטו הרוחות והנאשם תקף אותה תקיפה ממשית.

14. במקרה הראשון דחף הנאשם את המתלוננת, סובב את ידה ובעט בה, וכשעמדה המתלוננת בפתח היציאה מהבית וחסמה את דרכו דחף אותה פעם נוספת. במקרה השני תפס בשיערו ראשה ובחזה וגרם לה לשריטה. כשנפלה ארצה דרך על רגליה ואיים לפגוע בה. ושב ודחף את המתלוננת כאשר חסמה את דרכו. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של שריטות בחזה, נפיחות ורגישות בשורש כף היד, וידה גובסה. באירוע השני נילוותה להתנהגות הנאשם מידה של ביזוי כלפי המתלוננת, במיוחד כאשר דרך עליה הנאשם לאחר שנפלה ארצה.

15. כאן ייאמר, כי נכונה אני לקבל את טענת הנאשם כי התנהגות המתלוננת אשר חסמה את יציאתו מהבית בגופה, תרמה במידת מה להסלמת האירועים. ואולם, האשם המלא באלימות שהפגין הנאשם כלפי המתלוננת הוא שלו בלבד.

16. כפי שעלה בטיעוני הצדדים לעונש ובדברי הנאשם, המתלוננת התמודדה לאורך מרבית חייה, מאז הייתה ילדה

צעירה, עם נסיבות חיים קשות, ובין היתר היא נגמלה מסמים קשים וגם היום מתמודדת עם קשיים נפשיים ואחרים - על כך אין חולק. סיפור חייה מצביע על היותה נפגעת עבירה מוחלשת, ולא מן הנמנע כי בשל כך פיתחה תלות של ממש בנאשם. מנגד, לא אתעלם מדברי הנאשם, כי סייע לה לאורך השנים ותמך בה עוד קודם לנישואיהם, וגם כיום הוא מאחל לה, בכל ליבו, חיים טובים.

17. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות כלפי בנות זוג, נפרשת על קשת רחבה החל מענישה של מאסרים מותנים, וכלה בענישה מוחשית של מאסרים בפועל לתקופות ממושכות. בחינת מקרים דומים מלמדת כי דרך כלל מוטלים על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בפועל.

אפנה לענישה נהוגת רלווטית לענייננו בשינויים המחוייבים לקולה וחומרה:

א. רע"פ 8833/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (23.12.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, תקיפת סתם כלפי בת זוג ואיומים. הנאשם הורשע בכך שבארבע הזדמנויות שונות הכה את אשתו, גרם לחבלות בפניה, נפיחות ומכאוב, ואחז בצווארה עד שהתקשתה לנשום. בית משפט השלום בעכו קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש מאסר מותנה, בין היתר, בשל חזרת בני הזוג לחיים משותפים, נטילת אחריות וסולחה שנערכה בין המשפחות. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי בחיפה על קולת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על 7 חודשי מאסר בפועל. רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 3463/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (21.5.2015), נדון עניינו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם כלפי בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד, בכך שסטר לזוגתו וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה, ובמקרה נוסף היכה אותה באמצעות חגורה על ישבנה תוך שהפשיל מכנסיה. תסקיר שהוגש מאת שירות המבחן היה חיובי בעיקרו והמליץ על ענישה חינוכית למשיב. בית משפט השלום בתל-אביב קבע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים, והשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ג. רע"פ 1805/11 שמחייב נ' **מדינת ישראל** (7.3.2011), הורשע נאשם לפי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכך שהכה באגרוף בעינה, לאחר שאביה סירב לתת לו כסף עבור הימורים. בית משפט השלום בקריות השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים, אף שחלפו כשנתיים מביצוע העבירה ובני הזוג חזרו לחיים משותפים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ד. רע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.5.2016), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, באירוע יחיד

של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, ואולם הוא נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (במאסר ממש). ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ה. עפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), עניינו בנאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, ונוכח המלצתו השלילי של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור הנאשם על חומר העונש נדחה.

ו. רע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל** (11.4.2019), נדון הנאשם שלחובתו עבר קודם דומה, הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשלוש עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים. בית משפט השלום בכפר סבא קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשים, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית תוך שהתחשב בהיותו במעצר במשך חודשיים ובהליך שיקום ממשי שעבר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, הבהיר כי מדובר במסכת אלימות חוזרת ונשנית ברף גבוה, וקבע מתחם העונש ההולם הנע בין 18 חודשי מאסר ל- 36 חודשים, החמיר את עונשו של המשיב והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל. בקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

נתתי דעתי לפסיקה רלוונטית שהוגשה על-ידי ב"כ הנאשם, שמצאתי להתייחס לחלקה:

א. רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021) נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות וגרימת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, בכך שהכה אותה באמצעות נעל בית. בית המשפט השלום השית עליו 15 ימי מאסר בפועל, כימי מעצרו, ובערעור על קולת העונש שהגישה המאשימה הוחמר עונשו והועמד על 6 חודשי עבודות שירות לאחר התחשבות בנסיבותיו האישיות ומשהתקבל בעניינו תסקיר חיובי.

ב. עפ"ג (חי') 1131-08-20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.5.2021) נדון נאשם שהורשע בתקיפת אשתו סמוך למסגד, וגרימת חבלה בעינה, על רקע חשדו כי היא בוגדת בו, וחרף עבר קודם בעבירות אלימות לרבות בשתי עבירות אלימות זוגית, לצד מאסר מותנה בר הפעלה, ותסקיר שלילי מאת שירות המבחן, נגזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חציו במצטבר וחציו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג (ב"ש) 53105-10-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.5.2021) נדון נאשם שהורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוגו, קטינה כבת 17.5, בשנת 2018 בגין שלושה אירועים במהלכם איים על המתלוננת, השליך על המתלוננת סל כביסה וגרם לה חתך בשפניה; באירוע שני איים עליה באמצעות חפץ, אחז בצווארה, הכה בפניה וירק על גופה וגרם לה לשטפי דם, ובאירוע השלישי אחז בצווארה, משך בשיערה, הפילה על המיטה והכה בחלקי גופה השונים. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וקבע מתחם הנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל, ולאור תסקיר חיובי שהוגש, וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ושינוי קיצוני שחל בחייו האישיים, והיות שהמשיב הסכימה להסתפק בעבודות שירות - הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

18. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בנסיבותיהן, ובנסיבותיה האישיות של המתלוננת, תוך התחשבות בענישה הנוהגת, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

19. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, נטל אחריות על מעשיו, לאחר שמיעת עדות המתלוננת. הגם שעדותה לא נחסכה, ומעמד העדות לא היה פשוט עבור המתלוננת, מקובלת עליי טענת ב"כ הנאשם כי כך התבררו העובדות שהביאו לתיקון ממשי בכתב האישום. זאת ועוד התרשמתי מדבריו גלוי הלב של הנאשם כי הוא מביע חרטה כנה על מעשיו, אשר על כן יש ערך בעיניי להודאת הנאשם, על המסר הטמון בה כלפי המתלוננת וכלפי כולי עלמא, ואתן לה משקל **לקולה** בגזירת העונש בתוך המתחם.

20. משקל נוסף לקולה ניתן להיות הנאשם בן 40 נעדר עבר פלילי, שניהל חיים נורמטיביים ועבד לפרנסתו כנהג מונית.

21. דא עקא, בשל היות הנאשם במעצר עד לתום ההליכים הוא לא עבר הליך טיפולי, ויתרה מזו הרקע לביצוע המעשים האלימים, הגורמים באישיותו שהביאוהו לכדי אלימות זוגית, ושאלת הסיכון במצבו לביצוע עבירות דומות בעתיד, אף אם יתגרשו בני הזוג, נותר לוטה בערפל.

22. במכלול השיקולים דלעיל, מצאתי לאמץ את עתירת המאשימה לקביעת עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה.

נוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, החל מיום מעצרו 8.1.2021.

ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. על הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 4,000 ₪.

המאשימה תעדכן את המזכירות בפרטי המתלוננת וכן תעדכן את האחרונה על אודות הפיצוי שנפסק לטובתה. הפיצוי ישולם ב - 4 תשלומים החל מיום 1.11.2021.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים - הנאשם הובא לדיון באמצעות שב"ס, ב"כ הנאשם עו"ד אנואר פריג'י, ב"כ המאשימה עו"ד רוני אלסטר.